

ฉบับที่ 13 (24 มีนาคม 2552)

รัฐได้คะแนน แรงงานนอกระบบได้หลักประกัน

เมื่อวันอังคารที่ 24 มีนาคม 2552 เวลา 10.00–12.00 น. โครงการสื่อสารสาธารณะ เพื่อพัฒนาแรงงานนอกระบบ ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ร่วมกันจัดเสวนาเรื่อง รัฐได้คะแนน แรงงานนอกระบบได้หลักประกัน ณ ห้องรอยเพเซอร์ โรงแรมมารวยการ์เด็น กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายแรงงานนอกระบบจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และภาคีเครือข่าย ประมาณ 50 คน

ทพ.ศิริเกียรติ เหลียงกอบกิจ ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนการสร้างสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงรอง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในฐานะตัวแทนองค์กรจัดงาน เป็นผู้กล่าวเปิดงานในครั้งนี้อ่า ในปัจจุบันประเทศไทยมีแรงงานนอกระบบมากถึง 60 % ของแรงงานทั้งประเทศ จากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้ระบุหลักการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งครอบคลุมแรงงานทุกกลุ่ม ทุกประเภท รวมทั้งแรงงานนอกระบบ ไว้ดังนี้

ในมาตรา 44 ระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงาน รวมทั้งหลักประกันในการดำรงชีพทั้งในระหว่างการทำงานและเมื่อพ้นภาวะในการทำงาน มาตรา 84(7) ระบุว่า ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกัน ได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

นอกจากนั้นเมื่อมองไปยังประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนาแล้ว ยิ่งพบว่า คนทำงานทุกคนจะมีหลักประกันคุ้มครองการทำงาน อย่างน้อย คือ หลักประกันสังคม วันนี้จึงเป็นนิมิตหมายดีที่จะต้องหารือร่วมกันในประเด็นนี้ ว่าทำอย่างไรที่พี่น้องแรงงานนอกระบบจะต้องได้รับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะอยู่ในอาชีพใดๆ ก็ตาม ทั้งเกษตรกร หาบเร่ แท็กซี่ หรืออาชีพอื่นๆ แรงงานกว่า 24 ล้านคนกลุ่มนี้ เมื่อพวกเขาเป็นคนทำงาน ทุกคนต้องได้รับความคุ้มครอง อยู่ดีมีสุข มีสิทธิมีหลักประกัน เพื่อความสุขที่ยั่งยืนในอนาคตต่อไป

ต่อมาเป็นการเสวนาเรื่อง “รัฐได้คะแนน แรงงานนอกระบบได้หลักประกัน” โดยมีวิทยากรร่วมเสวนา 5 คน คือ คุณวิไลวรรณ แซ่เตีย ประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย คุณสุจิน รุ่งสว่าง เครือข่ายแรงงานนอกระบบ คุณรักษศักดิ์ โชติชัยสถิต ผู้ตรวจการกรม สำนักงานประกันสังคม และผู้อำนวยการโครงการประกันสังคมตามมาตรา

40 ดร.วิโรจน์ ณ ระนอง สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย และคุณก่อเขต จันทเลิศลักษณ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ดำเนินรายการโดย คุณประพจน์ ภู่อองคำ

คุณวิไลวรรณ แซ่เตีย ประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย

จากข้อหวัข้อการเสวนาในวันนี้ที่ตั้งไว้ว่า รัฐได้คะแนน แรงงานนอกระบบได้หลักประกัน เป็นข้อที่ตรงใจมาก เพราะเป็นภาพสะท้อนที่สำคัญว่า ตัวเลข 24.1 ล้านคนเป็นคะแนนที่สำคัญของรัฐบาล ถ้าดูในภาพรวมทั้งหมดของแรงงานในตอนนี พบว่า มีแรงงานในระบบประมาณ 9 ล้านคน แรงงานนอกระบบอีก 24 ล้านคน รวมแรงงานประมาณ 33 ล้านคน ถือว่าเป็นเสียงที่มีความหมายอย่างมาก แต่เสียงนี้ก็ถูกมองแยกส่วนกันในภาครัฐบาล ที่รัฐมีมติช่วยเหลือเฉพาะแรงงานในระบบ ดังเช่น กรณีการช่วยเหลือเงินสองพันบาท สำหรับแรงงานผู้ประกันตนที่มีรายได้น้อย ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่ารัฐบาลได้คะแนนคนกลุ่มนี้ไปอย่างมาก เมื่อกลับมามองที่กลุ่มแรงงานนอกระบบ คำถามสำคัญคือ ทำไมรัฐถึงไม่ดูแลแรงงานกลุ่มนี้ ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงแล้ว พวกเขามีรายได้น้อยหรือบางวันก็ไม่มีรายได้ แรงงานนอกระบบเป็นกลุ่มที่ไม่มีฐานการันตีเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นลักษณะการจ้างงานแบบเหมาค่าแรง คือ ทำมากได้มาก ทำน้อยได้น้อย ฉะนั้นรัฐบาลไม่ควรช่วยเหลือเฉพาะแรงงานในระบบเพียงเท่านั้น ทำอย่างไรรัฐถึงจะสามารถสร้างคุณภาพชีวิต สร้างสวัสดิการทางสังคมให้กับแรงงานนอกระบบให้ได้

ข้อเสนอของดิฉัน คือ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญในหลักประกันคุณภาพชีวิตเบื้องต้น คือ เกิดแก่ เจ็บ ตาย โดยรัฐบาลควรนำเงิน 2 พันบาท จ่ายเป็นเงินสมทบประกันสังคม ให้แรงงานนอกระบบได้รับความคุ้มครองจากระบบประกันสังคม ตามมาตรา 40 เป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ ซึ่งต้องจ่ายปีละ 3,360 บาทต่อคนต่อปี โดยรัฐสมทบในเบื้องต้น 2,000 บาท ส่วนที่เหลืออีก 1,360 บาท ให้แรงงานนอกระบบเป็นผู้จ่ายเอง ถ้ารัฐบาลทำเช่นนี้ได้ ถือเป็นประวัติศาสตร์ของรัฐบาลไทยที่ได้ดูแลแรงงานนอกระบบ ในฐานะที่พวกเขาคือฟันเฟืองที่สำคัญของการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจไทย อาจมีคนพูดว่า การเสนอเช่นนี้เป็นหลักการประชานิยม แต่ดิฉันเห็นว่าถ้าหลักประชานิยมนี้สามารถตอบสนองคุณค่าของความเป็นคนได้ มีการดูแลสวัสดิการคนทำงาน ก็ถือเป็นเรื่องที่ดีมิใช่หรือ ในเมื่อรัฐบาลได้คะแนนจากคนยากจน ฉะนั้นรัฐบาลก็ต้องดูแลคนยากจนเช่นเดียวกัน

จากระบบการจ้างงานที่มีความแตกต่าง และสร้างระบบการจ้างงานแบบยืดหยุ่นขึ้นมา ทำให้เกิดแรงงานกลุ่มในระบบกับกลุ่มนอกระบบ ทั้งๆที่ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน กรณีนี้เป็นภาพสะท้อนสำคัญของระบบทุนที่ต้องการกำไรสูงสุด โดยจ่ายค่าแรง จ่ายสวัสดิการให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในรัฐบาลหลายยุคสมัยที่มีนายทุนเข้าไปนั่งเป็นรัฐบาล พวกเขาไม่ให้ความสนใจหรือแทบจะมองไม่เห็นแรงงานนอกระบบ เพราะจะทำให้ให้นายทุนได้กำไรน้อยลง แม้ว่าเราจะเรียกร้องมาโดยตลอดก็ตาม

ศูนย์ข่าวข้ามพรมแดน (Cross Border News Agency)

ถ้าย้อนกลับไปดูสมัยการเคลื่อนไหวเรื่องหลักประกันสังคม ปี 2533-34 มีการเคลื่อนไหวโดยตลอดจากกลุ่มแรงงานในระบบ วันนี้เราไม่สามารถปฏิเสธได้แล้วว่าวิกฤติเศรษฐกิจกำลังทำให้แรงงานในระบบกลายเป็นแรงงานนอกระบบ ฉะนั้นแรงงานในระบบจะต้องมีส่วนร่วม หนุนช่วยในการเคลื่อนไหวเรื่องนี้ร่วมกัน รวมถึงในกลุ่มพี่น้องแรงงานนอกระบบเองก็ต้องสร้างพลังกลุ่มขึ้นมา แสดงจำนวนให้ภาครัฐบาลเห็นชัดว่ามีตัวตนจริง มีฐานเสียงจริง การสร้างพื้นที่ทางสังคมร่วมกับสื่อมวลชน นักวิชาการ ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน พลังของแรงงานนอกระบบจะเปลี่ยนแปลงได้จริง เพราะการทำงานร่วมกันในทุกฝ่าย เพื่อให้คนทำงานทุกคนได้รับความคุ้มครอง ได้รับความเท่าเทียม ในหลักสวัสดิการทางสังคม

คุณสุจิน รุ่งสว่าง เครือข่ายแรงงานนอกระบบ

ทุกวันนี้แรงงานนอกระบบมีหลักประกันแค่เพียงเรื่อง 30 บาทเพียงเท่านั้น แต่สวัสดิการอื่น ๆ ไม่มีอะไรเลย ถ้ารัฐคิดว่าแรงงานนอกระบบเป็นประชาชนเหมือนกัน เป็นแรงงานคนหนึ่งที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ รัฐควรมีหลักประกันที่เสมอภาคเหมือนกันกับแรงงานในระบบ หลายคนไม่รู้จักรว่าแรงงานนอกระบบคืออะไร คิดว่าเป็นแรงงานต่างด้าว จริงๆแล้วแรงงานนอกระบบคือคนไทย คือแรงงานที่อยู่นอกระบบการคุ้มครองตามหลักประกันสังคมจากรัฐบาลไทย

อย่างดิฉันเป็นแรงงานนอกระบบที่ทำอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งเป็นอาชีพเดียวกับคุณวิไลวรรณ แซ่เตีย ทำงานเหมือนกัน แต่คุณวิไลวรรณทำงานอยู่ในระบบ มีสวัสดิการ แต่ดิฉันไม่มี ทั้งๆที่เวลาตัวเลขทางเศรษฐกิจเติบโต ก็เป็นผลมาจากทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบเหมือนกัน หรือเวลาที่เราเจ็บป่วย แม้รักษาฟรีจริง แต่เราก็ขาดรายได้ เมื่อเทียบกับแรงงานในระบบที่ยังมีเงินเดือนอยู่ เมื่อรัฐแยกแรงงานนอกระบบกับในระบบออกจากกัน ทำให้สวัสดิการที่เกิดขึ้นจึงแตกต่างกันอย่างมาก ฉะนั้นรัฐต้องมีมาตรการขึ้นทะเบียนแรงงานนอกระบบ สำรวจว่ามีคนที่รับงานมาทำ หรือในอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนเท่าใด เพื่อรัฐจะได้จัดทำแผนคุ้มครองดูแลสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม

กรณีมาตรา 40 ของกฎหมายประกันสังคม ที่อ้างว่า เปิดโอกาสให้แรงงานนอกระบบเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ พบว่า ไม่สนใจพอที่จะให้แรงงานนอกระบบเข้าไปใช้ เพราะการคุ้มครองมีแค่เพียง 3 เรื่อง เท่านั้น คือ คลอดลูก พิการ ตาย ถ้าดูการคุ้มครองใน 3 เรื่องนี้ จะเห็นว่า ส่วนใหญ่แล้วแรงงานนอกระบบอายุมาก จึงไม่คิดเรื่องคลอดลูกแล้ว รวมถึงคงไม่อยากได้รับความคุ้มครองตอนตายหรือพิการเท่านั้น รัฐควรมีสวัสดิการอื่น ๆ รองรับ ต่อมาในเรื่องการจ่ายเงินสมทบ 3,360 บาทต่อคนต่อปี นั้น ถือว่าหนักมากสำหรับแรงงานนอกระบบ ที่ต้องจ่ายเงินครั้งเดียว ไม่มีการจ่ายรายเดือน ปัจจุบันมีแรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 นี้ แค่เพียง 37 คนเท่านั้น เพราะสิทธิประโยชน์ไม่จูงใจ กรณีแรงงานชายก็ยังใช้ประโยชน์ได้น้อยลงไปอีก

ข้อเสนอของกลุ่มเรา คือ ควรมีสวัสดิการ 5 อย่าง ไม่ต้องถึง 7 อย่างเหมือนแรงงานในระบบ เพราะแรงงานนอกระบบไม่มีนายจ้างมาสมทบร่วมจ่าย คือ คลอดบุตร ชดเชยคลอดบุตร พิการ

ศูนย์ข่าวข้ามพรมแดน (Cross Border News Agency)

ชราภาพ เสียชีวิต ส่วนกรณีการว่างงานไม่เหมาะสม เพราะปกติแรงงานนอกระบบก็มีงานบ้าง ไม่มีงานบ้างอยู่แล้ว กรณีเงิน 2,000 บาท คิดว่ารัฐบาลปฏิบัติอย่างไม่เสมอภาค รัฐจะอ้างว่าแรงงานนอกระบบไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคมก็ไม่ได้ เพราะรัฐไม่ให้เราเข้าประกันสังคมเอง ฉะนั้นเงิน 2,000 บาท ที่รัฐจ่ายให้แรงงานในระบบ รัฐควรจ่ายให้แรงงานนอกระบบด้วยเช่นเดียวกัน แต่เป็นลักษณะของการนำเงิน 2,000 บาท มาจ่ายประเดิมตามมาตรา 40 ในกองทุนประกันสังคมแทน

คุณรักษศักดิ์ โชติชัยสถิตย์ ผู้ตรวจการกรม สำนักงานประกันสังคม และผู้อำนวยการโครงการประกันสังคมตามมาตรา 40

เมื่อ 18 ปีที่แล้ว ประเทศไทยเกิดระบบประกันสังคมขึ้นมา วันนี้มีแรงงานในระบบประมาณ 13 ล้านคนเข้าสู่ระบบประกันสังคม สำหรับแรงงานนอกระบบที่มีคนอยู่ในกลุ่มนี้ประมาณ 24 ล้านคน และบวกเพิ่มอีกอย่างน้อย 2-3 ล้านคน รวมถึงต้องนับแรงงานในระบบที่ถูกเลิกจ้างจากวิกฤติเศรษฐกิจอีก วันนี้พวกเขายังไม่มีระบบประกันสังคมมารองรับแม้แต่ร้อยละ 1 ถ้ารัฐบาลชุดนี้ทำได้ถือว่าเป็นการพลิกประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของสังคมไทยเลยทีเดียว

ตามหลักการสากลแล้ว ไม่ว่าจะแรงงานจะอยู่ในระบบหรือนอกระบบ ถือว่าต้องได้รับความคุ้มครองเหมือนกัน แต่ในประเทศไทย พบว่า เมื่อเกิดกฎหมายประกันสังคมขึ้นมา กฎหมายได้ไปชี้ให้เห็นว่า นี่คือแรงงานในระบบ นี่คือแรงงานนอกระบบ วันนั้นคือวันที่สร้างตราบาปขึ้นมาในสังคมไทย นอกจากนั้นแล้วยังพบว่าในกฎหมายต่างๆ เช่น กฎหมายแพ่ง กฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายประกันสังคม กลับเอื้อประโยชน์ต่อนายจ้างมากกว่าลูกจ้าง เอื้อให้เกิดระบบการจ้างงานแบบแยกส่วนย่อย ๆ ขึ้นมา เพื่อลดต้นทุนการผลิต ทำให้แรงงานที่จะต้องอยู่ในระบบกลายเป็นแรงงานนอกระบบแทน

ผมคิดว่าปัญหาใหญ่ที่แรงงานนอกระบบเข้าระบบประกันสังคมไม่ได้ คือ กฎหมาย ทางออกคือต้องแก้กฎหมาย แต่เนื่องจากรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ก็เป็นเรื่องยาก ต่อมาในเรื่องมาตรา 40 พบว่า สิทธิประโยชน์ไม่จูงใจ ทำให้ต้องมาแก้ไขเรื่องนี้ก่อน โดยนางงานวิจัยมาสังเคราะห์วิเคราะห์ว่ามาตรา 40 แบบใหม่ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร ตอนนี้อยู่เสนอทั้ง 5 ประการ ได้ผ่านกรรมการประกันสังคมในเบื้องต้นแล้ว เราเห็นว่าสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ มาตรา 40 เน้นให้มีเงินบำนาญ เน้นออมชราภาพเป็นหลัก หรือเวลาเจ็บป่วย ถ้าไปนอนโรงพยาบาลก็จะมีเงินทดแทนครั้งละ 1,000 บาท คลอดบุตรช่วยเหลือ 3,000 บาท เสียชีวิตก็ให้ทายาทได้รับประโยชน์ โดยรัฐบาลจะสมทบงบประมาณร่วมจ่ายจำนวนเท่าใด ขณะนี้ทาง TDRI กำลังศึกษาในรายละเอียดอยู่

ดร.วิโรจน์ ณ ระนอง สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

แต่เดิมสังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรมประมาณ 70 % แต่ในช่วงที่ผ่านมาสังคมไทยได้กลายเป็นสังคมที่เติบโตจากภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ มีแรงงานออกจากภาคเกษตรเข้าสู่

ศูนย์ข่าวข้ามพรมแดน (Cross Border News Agency)

2 ภาคการจ้างงานนี้จำนวนมาก พบว่าในภาคอุตสาหกรรม มีแรงงานจำนวนมากที่ภาคธุรกิจไม่ยอมรับผิดชอบในเรื่องสวัสดิการทางสังคม ก็เลือกใช้ระบบการจ้างงานแบบ sub contract แทน มีบริษัทมารับจ้างทำงานให้กับโรงงาน พบว่า แรงงานที่อยู่ในระบบการจ้างงานแบบนี้ไม่มีหลักประกันสังคมใดๆ เลย ทั้งที่รับงานมาจากโรงงานเช่นเดียวกัน ไม่แตกต่างจากการทำงานในโรงงานแม้แต่น้อย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วโรงงานไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เพราะตนเองก็เป็นนายจ้างเช่นเดียวกัน แต่นายจ้างกลับไปใช้วิธีการแบบหลบเลี่ยงกฎหมายแทน เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ตนเองได้มากที่สุด

ผมคิดว่าทุกรัฐบาลอยากนำแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบ แต่มันมีความยากของมัน เช่น ตัวเลขที่ไม่แน่นอนของแรงงานนอกระบบ เพราะทุกวันนี้ระบบประกันสังคมต้องมีนายจ้าง มันมีความยากของมันที่จะจัดการ แม้ว่ารัฐบาลนี้ไม่ทำ แต่รัฐบาลอื่นก็อาจทำในอนาคตต่อไป

คุณก่อเขต จันทเลิศลักษณ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย

ผมเข้าใจว่าแรงงานนอกระบบ รัฐบาลมองว่า ดีกว่าหรือไม่มีปัญหาเท่าแรงงานในโรงงาน เช่น ทำงานเป็นอิสระ ก็เลยทำให้รัฐไม่สนใจ ถ้าเราดูตามหัวข้อ ผมคิดว่ามันยังไม่ตอบสิ่งที่ผมคิด เพราะเหมือนกับว่ารัฐบาลต้องทำก่อน แล้วถึงจะได้คะแนน เหมือนเป็นผลประโยชน์ต่างตอบแทน แต่จริงๆ แล้ว ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่รัฐต้องทำ ไม่ว่าจะคุณจะได้คะแนนหรือไม่ก็ตาม คนที่อยู่ในภาคแรงงานต้องได้รับการดูแลจากรัฐตามรัฐธรรมนูญ ที่ต้องดูแลสวัสดิการแรงงานทุกคน อีกประการ คือ การดูแลแรงงานนอกระบบควรจะเป็นวาระของสังคม มากกว่าเป็นการเคลื่อนไหวครั้ง หนึ่ง ไป อย่างกรณีที่คุณวิไลวรรณ แซ่เตียได้ออกมาเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะคือความเชื่อมโยงกันระหว่างแรงงานในระบบกับแรงงานนอกระบบ เพราะในยุควิกฤติเศรษฐกิจ คนกลุ่มนี้เป็นคนกลุ่มแรกๆ ที่จะถูกเลิกจ้าง ซึ่งไม่ค่อยยุติธรรมเท่าใด

ในเวทีเสวนายังได้มีการแลกเปลี่ยนจากเครือข่ายแรงงานนอกระบบที่เข้าร่วม มีประเด็นที่น่าสนใจจากแรงงานนอกระบบคนหนึ่งทำงานอยู่ในภาคเกษตร ได้เล่าว่า ในภาคเหนือและภาคใต้มีแรงงานนอกระบบที่ทำงานอยู่ในภาคเกษตรจำนวนมาก เช่น เป็นเกษตรกรทำงานในไร่ นา สวน ซึ่งเสี่ยงต่อการใช้สารเคมีโดยไม่รู้ตัว เวลาเกิดอะไรขึ้นมา ก็ไม่มีสวัสดิการใดๆ เลยรองรับ มีแรงงานหลายคนเจ็บป่วยจากการประกอบอาชีพ แต่ก็ไม่ได้รับการเหลียวแล ว่าโรคเกิดจากอะไร มีปัจจัยอะไรเกี่ยวข้องบ้าง เพราะสารเคมีเป็นปัญหาสำคัญของเกษตรกรอย่างยิ่ง อยากให้รัฐบาลพิจารณาแรงงานนอกระบบในกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้รับการเหลียวแลให้มากยิ่งขึ้น

รายงานโดย : บุษยรัตน์ กาญจนดิษฐ์